

Joy Ngozi Ezeilo är aktivist, feminist och professor i juridik och dekan vid civil- och offentlighetsliga institutionen, juridiska fakulteten, vid University of Nigeria i Enugu.

Joy Ngozi Ezeilo har anlitats som konsult/undervisare i mänskliga rättigheter, genusfrågor, styrelseformer och konfliktlösning av många internationella och nationella organisationer, bland annat, Nigerian Judicial Institute (NJI), UNDP, UNIFEM, UNICEF och USAID.

Mellan 2008-2014 var Joy Ezeilo FN:s särskilda rapportör i frågor om trafficking och satt i styrelsen för UN Voluntary Trust Fund for Victims of Trafficking fram till 2016. Joy är fortsatt rådgivare till den internationella organisationen i dess arbete kring människosmuggling och var i slutet av september i år inbjuden av FN:s generalförsamling för att tala i anslutning till framtagandet av en Global Plan of Action on Trafficking.

Ezeilo är aktivt engagerad i civilsamhället i Nigeria, mer specifikt inom områdena för mänskliga rättigheter, demokrati och gott styre. Hon är grundare och verkställande direktör för Women's Aid Collective (WACOL), en icke-statlig organisation som syftar till att främja och skydda kvinnors, samt unga människors mänskliga rättigheter. Genom sin organisation såg hon till att universitetet i Enugu introducerade ämnet Kvinnor, barn och lagen och såg även till att lärosätet förde upp frågor om rätten till hälsa och reproduktiva rättigheter i sitt utbildningsprogram.

Hon är samordnare för South East Women Network (SEWNET), grundare och moderator i koalitionen för West African Women's Rights Coalition (WAWORC) och har under det här mandatet initierat "Say No to Violence Against Women and Girls Campaign" bland andra.

Ezeilo har arbetat för flera nigerianska regeringar på både statlig och federal nivå, i olika kapaciteter. Speciellt utmärkande var hennes utnämning till hederskommissionär för kvinnofrågor och social utveckling, i Enugu-regionen (2003-2004) och som federal delegat till den nationella politiska reformkonferensen. Nyligen utnämndes hon till ordförande i ett regeringsutskott för att utarbeta ett lagförslag om avskaffande av våld. Hon har även utnämnts av Enugus statsguvernör som medlem i styrelsen för ett medborgarrättsligt medlingscentrum i regionen.

Ezeilo har en master från Queen Mary College, University of London, hon har fungerat som forskningsassistent vid University of California, Irvine och år 2001 utsågs hon till Principal Professor (huvudlärare) vid University of California, Riverside. Ezeilo har även examen inom freds och konfliktstudier vid såväl CODESRIA i Dakar, Senegal, som vid Uppsala universitet.

Hennes viktiga arbete har uppmärksammats med ett flertal hedersutmärkelser runt om i världen och sedan 2003 är hon hedershövding Ada Eji Eje Mba I of the Ihe.

Hans Corell var biträdande generalsekreterare för rättsliga frågor och Förenta Nationernas juridiska rådgivare från mars 1994-2004.

Från 1962 till 1972 tjänstgjorde han inom det Svenska domstolsväsendet och 1972 gick han till justitiedepartementet, för att 1979, ta tjänsten som direktör för avdelningen för administrativ och konstitutionell rätt. År 1981 blev han utnämnd till chefsjurist vid justitiedepartementet. Han var ambassadör och biträdande sekreterare för juridiska konsulära frågor i utrikesdepartementet 1984-1994.

Sedan hans pension från offentlig tjänst 2004 är han engagerad i många olika aktiviteter inom juridiska områden, bland annat som juridisk rådgivare, föreläsare och medlem av olika styrelser. Han är även aktiv i International Bar Association, Stockholms Centrum för Internationell Rätt och Rättvisa och Haaginstitutet för Legalisering. Han var styrelseordförande vid Raoul Wallenberg Institutet för mänskliga rättigheter och humanitär rätt vid Lunds universitet från 2006-2012.

William (Bill) Pace är verkställande direktör för World Federalist Movement –Institute for Global Policy* och grundare samt samordnare för NGO-koalitionen för den internationella brottmålsdomstolen (ICC). En sammanslutning som idag har fler än 2500 civilsamhällesorganisationer från hela världen, kopplade till sig.

Bill Pace, är vapenvägraren från Vietnamkriget som hittade vägen till sitt globala fredsarbete, via astronomin och Albert Einsteins texter om fred och den moraliska kampen mot krig. Bill inspirerades att skapa och leda civilsamhällesorganisationer som fokuserade på att upprätthålla och främja folkrätten och staters skyldighet att agera i enlighet med den. Bill Pace har stått i förgrunden för en rörelse som vill försäkra det civila samhället betydelse och inflytande i det statliga beslutsfattande som sker på internationell/global nivå. Genom sitt arbete har han på så sätt byggt en brygga mellan civilsamhället och nationalstaterna och påverkat utgången i viktiga förhandlingar.

1995, när Bill insåg att etablerandet av en brottmålsdomstol verkligen kunde bli möjligt startade han NGO-koalitionen för ICC. Hans arbete fick avgörande betydelse för framtagandet av Romstadgan för ICC, vilket bland annat offentligt uppmärksammades 2001 då han tilldelades William J. Butler Human Rights Medal för att ha varit en “cardinal figure in the creation of a permanent international criminal court.” Det arbete som koalitionen gjorde i Rom påverkade staterna att skapa en domstol vars uppgift inte enbart styrdes av FN:s säkerhetsråd utan av en oberoende åklagare. Sedan domstolen började arbeta har koalitionen ägnat stor

kraft åt flera sakfrågor, inte minst med målsättningen att få en så stor anslutning till Romstadgan som möjligt.

Bill Pace är även en medstiftare, samt styrkommittémedlem i den internationella koalitionen för Responsibility to Protect initiativet.

Arbetet ledde till att FN:s säkerhetsråd 2005 antog en resolution som slår fast staternas ansvar att aktivt ingripa när extrema människorättskränkningar sker och att skydda individen oavsett hur dess regering agerar eller inte agerar.

Pace har haft flera andra internationella uppdrag, bland annat för Hague Appeal for Peace och Center for the Development of International Law. Sedan en tid är han även ordförande för Center for United Nations Reform Education, vars arbete går ut på att reformera och stärka FN.

** Rörelsen bildades redan 1947 och arbetar med målet att uppfylla löftet om en global fred och att verka för att bygga en säkrare och mer rättvis värld. Inom rörelsen finns ett flertal olika program upprättade för att skydda civilbefolkning från hoten om folkmord, krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten, men även program som verkar för ökad insyn i statligt styre, öka tillgången till rättvisa och främja rättsstatens principer. WFM-IGP arbetar tätt tillsammans med FN, regeringar och andra internationella och regionala institutioner runt om i världen.*

Kirsten Meersschaert

Meersschaert har arbetat för World Federalist Movement – Institute for Global Policy (WFM) sedan 2017 och utnämndes år 2015 till programchef vid organisationen. Hon ansvarar för närvarande för det programarbete som rör koalitionen för den internationella brottmålsdomstolen (CICC) samt den internationella koalitionen kring skyldigheten att skydda (Responsibility to Protect).

Fram till 2015 var Meersschaert chef vid World Federalist Movements sekretariat i Haag och ledde innan dess koalitionen kontor i Bryssel i Belgien. Fram till 2016 var hon ansvarig för koalitionen Europaprogram.

Innan Meersschaert anställdes av WFM- IGP/CICC arbetade hon som konsult för internationell utveckling, gentemot projekt som finansierades av Världsbanken, USAID, Europeiska unionen, regionala utvecklingsbanker och olika regeringar.

Kirsten Meersschaert har en magisterexamen i internationella relationer från Universiteit van Amsterdam och en kandidatexamen i statsvetenskap och Europeiska studier från New York University. Meersschaert har även ett specialiserad Masterexamen inom Humanitarian Policies, från Institut de Relations Internationales et Stratégiques i Paris, Frankrike.

OM CICC:

Koalitionen för International Criminal Court, CICC, startade 1995 som en uppmaning från 25 mänskliga rättighetsorganisationer till

världens stater att etablera en permanent brottmålsdomstol, som skulle ställa individer till svars för krigsbrott, folkmord och brott mot mänskligheten. Sedan dess har inte bara domstolen blivit verklighet, civilsamhällskoalitionen har vuxit till och idag är närmare 2500 organisationer anslutna. Koalitionen bevakar och följer domstolens arbete, den medverkar i samtal med de anslutna staterna och arbetar för en universell, frivillig anslutning till domstolen med målet att ge alla människor tillgång till rättvisa och fred.

Steven Watt, ursprungligen från Skottland, har en juridisk examen från University of Aberdeen, diplom i juridisk praxis från University of Edinburgh, och en Master of Laws degree (LL.M.) i internationella mänskliga rättigheter från University of Notre Dame.

Innan han bosatte sig i USA arbetade Watt i tre år som offentlig försvarare och juridisk rådgivare för Salomonöarnas regering. Watt har även en bakgrund i utvecklingssamarbete och var ansvarig för ett flyktingläger i Tanzania, arbetade för ett samhällsbaserat och utvecklings - hiv/aids-program i Uganda och övervakade nödprogram för internt fördrivna människor i Liberia.

Watt är numera en högre tjänsteadvokat vid ACLU:s. Här är han specialiserad på civilrättsliga och människorättstvister inför nationella och internationella tribunaler och domstolar. Watt har varit företrädare och drivit en mängd statliga och federala mål som involverar amerikanska överlämnings-, frihetsberövande, tortyr och förhörsmetoder, människohandel och tvångsarbete, ungdomsrätt, kvinnors och invandrarnas rättigheter, samt fängelsevillkor.

Steven Watt företrädde nyligen tre fångar som torterats i så kallade Black Sites av CIA-kontrakterade psykologer. En av dem så svårt att han dog. Eftersom få fall av tortyr som brott når de amerikanska domstolarna har ACLU istället stämt statliga representanter – ibland privata aktörer som agerat åt staten - för att den vägen ge tortyroffren upprättelse i domstol. Alla tidigare mål har kastats ut av domstolen då den amerikanska administrationen framgångsrikt hävdade nationell säkerhet. Fallet Salim v Mitchell var det första som

domstolen var beredd att pröva. I augusti i år förlikades emellertid parterna.

Steven Watt har för ACLUS:s räkning även drivit ett antal fall inför den interamerikanska kommissionen för mänskliga rättigheter om bland annat godtyckliga frihetsberövanden och tortyr, fängelsestraff för underåriga utan villkorlig frigivning, immigranternas rättigheter och rätten att rösta. Steven var också företrädare i ett fall som rörde våld i hemmet – Gonzales v United States. Beslutet från kommissionen blev vägledande och betydelsefull för tolkningen av statens skyldighet att ingripa och skydda enskilda, ofta kvinnor och barn, som utsätts för våld av en nära anhörig.

Watt har en bakgrund som människorättsjurist vid Center for Constitutional Rights i New York, där han fokuserade på civilrättsliga tvister efter 9/11, inklusive Rasul mot Bush, Arar mot Ashcroft och Turkmen mot Ashcroft.

Esha Bhandari

Esha Bhandari är anställd advokat vid American Civil Liberties Union, ACLU, där hon idag framförallt jobbar med deras projekt kring yttrandefrihet, sekretess och teknik med utgångspunkt i den amerikanska konstitutionen. Där fokuserar hon på rättstvister och förtal om yttrandefrihet på nätet, akademisk frihet, integritetsskydd och effekterna av hantering av stora datamängder.

Eshas tidigare uppdrag vid organisationen har rört projekt kopplade till immigranternas rättigheter, där hon varit inblandad i tvister rörande rätten till juridisk rådgivning i invandrings- och asylprocedurer, regler om rätten för ICE (immigrationspolisen) att i vissa fall frihetsberöva utländska medborgare i syfte att utvisa dem från landet samt fall som rört utövandet eller införandet av diskriminerande lagar.

Esha har en examen från McGill University, Columbia University Graduate School of Journalism och Columbia Law School. Efter studierna arbetade Circuit) Esha som hovrättsnotarie vid appellationsdomstolen i New York (Second Circuit).

Eshas har ett starkt engagemang i kvinnors rättigheter och arbetade efter domstolsmeriteringen vid Center for Reproductive Rights, där hon tillsammans med andra jurister vid centret å patienters och hälsoklinkers vägnar, bland annat drev två olika fall i Texas mot en lokalt antagen anti-abortlag som skulle göra det möjligt att lägga ned alla kvarvarande abortkliniker i staten. CRR stämde staten Texas för att ha infört en lag som stred mot konstitutionen och mot kvinnors rätt till reproduktiv hälsa. Striden gick till Högsta domstolen som

ogiltigförklarade den lokala lagen så sent som 2016. Fortfarande är dock tillgången till säkra aborter ett stort problem i den amerikanska delstaten.

OM ACLU:

American Civil Liberties Union är en medborgarrättsorganisation i USA som existerat i 100 år. Under åren som följde efter första världskriget var USA fast i en uppfattning om att den kommunistiska revolution som skett i Ryssland också skulle spridas till USA. De åtgärder som vidtogs för att förhindra det påstådda kommunistiska hotet innebar allvarliga kränkningar av medborgerliga fri och rättigheter. 1919/1920 greps och deporterades så kallade ”radikaler”. Tusentals människor frihetsberövades utan juridisk grund och utan att ta hänsyn till det konstitutionella skyddet mot olagliga husrannsakingar. De som greps misshandlades brutalt och fängslades under fruktansvärda villkor.

Men en liten grupp människor bestämde sig för att ta ställning mot övergreppen – och så skapades ACLU. Sedan 20-talet har organisationen vuxit och utvecklats till landets största försvarare av

konstitutionen. Den har idag 1,6 miljoner medlemmar, nästan 300 anställda advokater, tusentals jurister som arbetar på frivillig basis och kontor över hela landet. ACLU fortsätter än idag att bekämpa maktmissbruk och försvarar individuella friheter som rätten till yttrandefrihet och religion, kvinnors rättigheter, rätten till en korrekt rättegång och rättsliga processer, rätten till privatliv med mera. ACLU har drivit en lång rad processer mot de olika amerikanska administrationerna och startade 2016 kampanjen See you in Court Trump, mot bakgrund av de uttalanden han gjorde som kandidat. Sedan Trump tillträtt går kampen vidare – nu mot de beslut som fattats och fattas men som strider mot konstitutionen och mänskliga rättigheter.

Rolf Künneman

Rolf Künneman, är en av grundarna till FIAN International – Food first International Information and Action Network och var mellan åren 1986 och 2004 dess Generalsekreterare. Under den perioden byggde Rolf upp organisationen, som har ett ursprung i Amnesty men som tidigare än den organisationen valde att lyfta fram ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter generellt och framförallt rätten till mat. Hans uppdrag som generalsekreterare var att utbilda i mänskliga rättigheter och driva fall i Afrika, Europa, Asien och Nord- och Sydamerika. FIANS och Rolfs arbete för att definiera rätten till mat, ursprungligen artikel 11 i konventionen om de ekonomiska, sociala och kulturella rättigheterna har varit oerhört betydelsefullt för rättighetens utveckling. Han har arbetat nära kommittén för de ekonomiska, sociala och kulturella rättigheterna och presenterat förslag på vad statens ansvar är när det gäller rätten till mat och vad som utgör rättighetens miniminivå.

Idag är han chef för organisationens MR-arbete, Human Rights Director, och har även uppdraget att vara sekreterare för ett konsortium av organisationer som utvecklat principer för hur stater och dess företag ska agera för att respektera mänskliga rättigheter även utanför de territoriella statsgränserna. Dessa ETO:s – extra territoriell obligations – är fastställda i Maastricht Principles och har sedan tillkomsten för några år sedan rönt stort stöd hos olika internationella övervakningsorgan, som FN:s särskilda rapportörer för mänskliga rättigheter samt de olika kommittéer som granskar hur staterna respekterar sina åtaganden.

Rolf Künneman är även medgrundare till det tyska nätverket kring Solidariskt jordbruk och till Treaty Alliance, en internationell sammanslutning som arbetar för att FN ska anta en bindande global konvention om skyldigheter att ingripa mot företags brott mot mänskliga rättigheter.

I sitt ETO-arbete är Rolf också djupt engagerad i de förslag och diskussioner som förs kring etablerandet av en världsdomstol för de mänskliga rättigheterna.

Rolf presenterade nyligen sina tankar kring framtidens mänskliga rättigheter och behovet av att utveckla av de globala institutionerna i skriften Human Rights for People's sovereignty How to Govern over Transnational Corporations.